

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Epistolaris Seu Epistolae Morales Ad usum
familiarem Vario Argumento Scriptæ**

Pexenfelder, Michael

Dilingae, 1686

XXX. Eidem pro statu Theologico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69435](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69435)

demum in statu positos, notari cupio, vel in reprehensionem vocari; sed ut obsequer tuo desiderio, hoc disputationis argumentum dictavi ac proposui. Scio, nullam artem, aut scientiam, aut vitæ humanæ conditionem esse, quæ non suos patiatur males, in qua non contingat labi, &, ut homines sumus, in errorem ac vitium impelli: *felix, qui minimis urgetur.* Vale, & filium tuum, quò tendit, seriò eniti cura.

XXX.

E I D E M.

*An Filius Theologiae studijs sit ad-
movendus.*

Restat tertij statûs consideratio, quæ in deliberationem à te, filiòque tuo Adeo- dato adducitur, an scilicet ab eo Theologicæ scientiæ danda opera, & nomen inter Clericos profitendum? Hic mihi occurrit illud Pauli 1. Timoth. 3. *Si quis Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat.* Cur non perinde, qui Sacerdotium desiderat, bonum opus desideret? Quid enim melius, quid præstantius, quàm Interpretis & Legati Numi-

nis officium suscipere, & Regum quoque ca-
 sas apud supremum rerum Dominum agere
 quid dignius & sanctius, quàm tremendum
 illud Sacrificium offerre, cui summa cum
 verentia cœlestium Geniorum multitudo
 cumfunditur, & Sacerdotis preces ac Vo-
 cum officioso ministerio in astra defert: quod
 admirabilius, quàm tribus verbis cœlestium
 claudere & aperire? quid potentius, non
 solem cum Josue sistere, sed DEUM ipsius
 humanâ naturâ vestire, & corporeis artibus
 circumscribere? Hæc tanta quidem est dig-
 nitas, tanta honoris prærogativa, ut merito
 regibus ipsis sit invidenda. Certe Seraphicus
 ille Franciscus asserere non dubitavit
 se, si Sacerdoti simul, & Angelo de cœlo
 ipso occurreret, priorem honorem Sacerdoti
 exhibiturum, ejusque manum ad osculum
 expetiturum. Intellexit vir Sanctus digni-
 tatem, quæ Sacerdotium comitatur. Quod
 si Moyse ad mysticum illum rubum, *ardentem
 & non combustum*, propiùs contem-
 plandum accessuro, dictum est: *Solve cal-
 ceamentum de pedibus tuis; locus enim
 quo stas, terra sancta est.* Exod. 3. qua re-
 verentia, submissione, præparatione My-
 stam oportet Aræ assistere, & Sacrosancta illa
 myste-

mysteria tractare? qua puritate intentionis decet ad Ordines Sacros initiandum se conferre, & characterem nunquam delebilem, tantæ dignitatis notam, excipere? Quis huic rubo appropinquet, nisi castitatem illibatam tueri se posse confidat? nisi temperantiam colat, otium fugiat, litterarum studijs delectetur, suæque non modò, sed alienæ quoque salutis curâ tangatur, & ab ambitionis ac avaritiæ crimine procul absit? Malè ijs, qui, ut D. Gregorius hom. 17. in Lucam scribit, nulla animarum lucra querunt, terrenis negotijs se implicant, ad inania studia vacant, humanam gloriam captant, locum Sanctitatis pravis exemplis profanant, ad opimos proventus anhelant, ad amplos honores aspirant, sua commoda subditorum bono anteponunt? Terreant exempla, è statu tam sublimi tristi casu ad inferos quoque præcipitantium. *Grandis dignitas Sacerdotum*, inquit D. Hieronymus, *sed grandis ruina si peccant. Letamur ad ascensum, sed timeamus ad lapsum. Non est tanti gaudij, excelsa tenuisse, quanti mæroris, de sublimioribus corruisse.* Omne crimen in alto conspectius, & ideo foedius. Con-

venit in hos Altaris degeneres Ministros illos
Persij.

*O curvae in terras anima, & caelestium
inanes,*

*Quid iuvat hos templis nostris immittite
mores?*

Quòd si Sacerdotes appellantur perfectionis
specula, populi duces, religionis fulcra, Ec-
clesiæ lumina, mundi sidera, salutis publi-
cæ tutores: quisquis hos honorum titulos
ambit, priùs diligenter expendat,
-- *quid valeant humeri, quid ferre recusent.*
An adsit illa sobrietas, quæ cibum modeste
tur & potum? an illa morum Sanctitas, quæ
virtutis lucem ad alios diffundit? an illa cor-
poris & mentis integritas, quæ castissimè
Sacra castè tractat? ille religionis ardor, illa
in DEUM & Cœlites pietas, in horario pre-
cum penso solvendo sedulitas & attentio? il-
la erga proximi salutem charitas & anima-
rum Zelus? & quæ sunt cetera sacrorum
hominum ornamenta. Puritatem & casti-
moniam in Sacris quoque suis, quanquam
impuris, requirebant ethnici, qui templorum
liminibus trabalibus litteris inscribebant:

Abeſte profani.

Hinc

Hinc illi versiculi in sceleratos, & à sacratis
postibus arcendos :

*Vos quoque, abesse procul jubeo, discedite ab aris,
Cui tulit hesternâ gaudia nocte Venus.*

*Castâ placent Superis; pura cû mente venite,
Et manibus puris sumite fontis aquam.*

Ad haram, non ad Aram Turpiliones impu-
dici, immundi sues, quos ad aras admovere,
est, margaritas porcis proijcere; Sacrificia
patrant, quibus superi non placantur, sed
irritantur; preces offerunt pravis concupi-
scentijs inquinatas, & polluto ore profusas.
Sed quorsum ego hæc introduco? quò me
rapit indignatio adversus indignos Sacrorum
ministros? quid nobis cum malis Sacerdo-
tibus? cû bonorum copia suppetat, quo-
rum exempla alliciant ad imitationem; quo-
rum vitæ probitas ingeneret amorem virtu-
tis. Existunt enimverò Sacerdotes, *Sancti,*
impolluti, sine crimine; non superbi, non
iracundi, non vinolenti; qui sectantur ju-
stitiam, & invocant Dominum de corde
puro; quorum labia custodiunt scientiam,
quorum sacro ore lex Divina annuntiatur;
qui conscientiam habent bonam, qui se ipsos
castos custodiunt. ad Tit. 1. 2. Timoth. 2.
Malach. 2. 5. Pet. 3. 1. Timoth. 5. Ab

N 5

h's

his, velut speculis, petat formam vivendi
 lius tuus; horum vestigia premat, si placeat
 DEI servitio in Ecclesiastico se statu dedica-
 re. Et verò puer etiamnum *Adeodatus* tu-
 ca specimina pietatis dedit, ut merito huius
 omina & præfagia capiamus, cum in vita
 excellentem evalurum, si, posteritatis cura
 neglectâ, velit sanctioribus se studiis dedere.
 Verùm hæc ego non eò scribo, quòd recitari
 pandere cupiam ante oculatum: ætatem
 bet; novit, cui serat, cui metat; hoc in
 teris istis meum fuit consilium, ut ostendat
 rem difficultates, pericula, incommoda, quæ
 in varia vitæ humanæ instituta incurrunt
 commoda quoque, utilitates & ornamenta
 persequeretur, quæ in Electione statûs in com-
 parationem venire debent; penes eligentem
 est, cui velit littori cymbam advertere, mo-
 dò ne cæco impetu feratur, & inconsultè
 temeritate in Sirtes impellatur. Siracidi
 monitum est, (utor enim libenter testimo-
 nijs nunquam fallentibus) *In via ruine non
 eas, & non offendes in lapides: nec credas
 te via laboriosa, ne ponas animæ tuæ scanda-
 lum. c. 32. v. 25. Via ruine est temera-
 ria studij alicujus aut officij conditio susce-
 pta, non altiore instinctu inspirata, non du-*

et natura & inclinatione in humeros imposita, sed sine prævia deliberatione adita, alienâ magis persuasione, quàm proprio motu delecta, quia vel ita parentibus placet, vel plures è familia præcesserunt, vel commoda lautioris vitæ se ostentant. *Via laboriosa* est, quæ multis asperitatibus intercepta, crebris offendiculis exposita, casibus & præcipitijs obnoxia, in quo plures collapsi, serò incogitantiam suam damnauerunt; multi labores exhausti, molestiæ devorata, ærummæ tolerata, sed nullo fructu, in beatioris vitæ præmium redundante. Has vias ineunt, qui à quovis vento in diversa movendi, non tam agunt, quàm aguntur, & sola opinione, aut animi lubentiâ feruntur; deniqueprehendunt, in lapides se offendisse, in scopulos imegisse, *anima suæ scandalum*, hoc est, grave periculum accersisse. Equidem non desunt, quos in statu Ecclesiastico otium & incontinentia perdidit, quibus conjugium, & conjunctæ cum eo occupationes salutis fuissent. In ipso etiam Religionis portu, ob pervicaciam aut inconstantiam, naufragium aliqui fecerunt, qui *seculi* mare tutiùs navigassent: *non enim omnia omnibus expediunt, & non omni animæ*
omne

omne genus placet. Eccli. 37. Adolescentem
 litterarum amantem, velle ad mercaturam
 vel militiam applicare, id quidem est, im-
 p̄tâ Minervâ calamum extorquere è manibus
 & librum cum marsupio aut hastâ per-
 tate; vicissim, juvenem Martiales animam
 gerentem velle pulpito affigere, quid aliud
 est, quàm Prometheus ad Caucasum alligari
 re, aut virilem animum in compedes duci.
 Quàm imprudenter ad cœlibem vitam no-
 tam invitatur, quàm arctatur, quem calidus
 sanguis ad Hymenæum vocat? Sunt haec
 pauci, qui non amore castitatis, aut con-
 nentia, non Divini obsequij studio, sed so-
 lâ Ecclesiastici cujusdam Beneficij, & pi-
 guioris Sacerdotij spe, ad Sacros Ordines con-
 volant, in vitæ duntaxat commoditates co-
 co amore intenti. Suus cuilibet stacus in-
 ductor, sit director ad beatioram vitam, ad
 cœlum: in hac deliberatione, qui errat, sen-
 tiet, errorem, qui initio videbatur levis, ma-
 ximum esse in fine. Exitus viæ spectandus,
 non jucunditas; eò pergendum, ubi me-
 liùs, non ubi commodiùs, lautius, aut libe-
 riùs vivas. Hæc ego, multâ experientiâ do-
 ctus, tecum communicare volui; non ut
 docerem doctum, aut facem inferrem Soli,

sed ut petitioni tuæ responderem, & quid in hoc salutis, non modò temporariæ, sed etiam æternæ, negotio præcipuè curandum sit, familiari epistola aperirem. Vale, & hæc filio tuo meditanda proponere; ipsius res agitur, sive rectè sive sinistrè eligat: hîc usurpes illud Evangelicum: *Ætatem habet, ipse pro se loquatur*, pro se optionem instituat, & eò cursum intendat, ubi *Fortunatas Insulas* inveniat.

XXXI.

UDALRICO TORALIO

Podagrâ laboranti Salutem & patientiam.

Scribis mihi aliena manu, mensem jam tertium articularis te morbi doloribus acutissimis torqueri, & attineri lectò; nullam tibi quietis partem concedi; noctes vigilari amaras, nec spem ullam esse in Medicis & medicinis; adhiberi cataplasmata, fomenta, malagmata; vini te potu abstinere, cibo modico frui, nihil tamen adversus intestinum hostem proficere; vivum in culcitra sepeliri, & ante mortem mori; solatium nullum suppetere, ne à cœlo quidem, cùm domi velus
in